

Nádas Istvánné Barátokkal

Ez a kép Sümeg mellett készült valamikor már az 1960-as években, azt hiszem, Borhegynek hívják ezt a hegyet. Ez itt a feleségem, Magda jobboldalt, mellette Gáspár István, aki a Bakonyi Bauxitbányának a pénzügyi részén dolgozott, és a felesége, Ilona, aki pénztáros volt ugyanott.

Hivatalos kapcsolatban voltam a Bakonyi Bauxitbányával, az is hozzánk, az Alumíniumipari Kereskedelmi Vállalathoz tartozott, és gyakran küldtek le. Akkor még Halimbán volt a vállalat központja, és részben a két vállalat közötti ügyeket tárgyaltuk, részben a minisztérium kiküldött az éves mérlegbeszámoló ellenőrzésére, és akkor egy hétig is lent tartózkodtam.

És a munka során összebarátkoztam a Gáspár házaspárral, és a feleségem is összebarátkozott a családdal közös üdülés során. Ők Sümegen éltek, és onnan jártak be Halimbára. A bányában dolgozók mind a környező területekről jöttek. Voltak bányajáratok, amelyek hozták-vitték a munkába az embereket. És a Gáspárék meghívtak engem szabadidőmben Sümegre, hogy látogassam meg őket. Volt Sümegen egy nagyon szép, nem tudom, hány négyszögöles szőlője, de ragyogóan kézben tartotta a férfi, és kitűnő borai voltak -- és meghívtak kiülni egy fa alá és ottan iszogatni, beszélgetni. A feleségemmel is voltam többször náluk, én pedig gyakran, mert attól kezdve, hogy baráti kapcsolat volt, az nem létezett, ha én Halimbára mentem, hogy ne menjek ki, még mielőtt hazaindulok. Az autóval menjek ki és egy picit elbeszélgetünk. A bauxitbánya igazgatója rendelkezésemre bocsátott egy autót, hogy ki tudjak oda, 10-15 km-re menni. És akkor kiültünk, a sofőr is szívesen vette, hogy odaültünk, és még egy-két órát elbeszélgettünk, így nem

4-kor, hanem 6-kor vagy 7-kor indultam haza.

A Ilona meghalt már, de István él, nem is régen kaptam tőle levelet, de ő idősebb nálam, már 86 éves.